

Plus Interview

Marsha Pinedo verlaat Villa Pinedo: 'Het huwelijk is fucking ingewikkeld'

Marsha Pinedo (50) verlaat Villa Pinedo, de plek voor kinderen van gescheiden ouders. Die kunnen ook haar nieuwe boek lezen: Je hoeft het niet alleen te doen. Had ze die hulp zelf vroeger maar gehad, zegt ze nu. 'Kinderen hebben de neiging om voor de zwakste ouder te kiezen.'

Marcel Wiegman 14 mei 2021, 09:45

Voorpagina

Editie

Net binnen

Zoeken

Rubrieken

Marsha Pinedo. BEELD RUUD JANSSEN

Marsha Pinedo gaat ermee stoppen. Na twintig jaar praten over

schakeeldingen in het huwelijk van haar ouders. Pinedo zegt in de

Blijf op de hoogte

Krijg wekelijks een melding van het mooiste verhaal over Amsterdam.

Ze ontvangt in het kantoor van Villa Pinedo, de stichting die tien jaar geleden door haar werd opgericht om kinderen van gescheiden ouders te helpen met steun en advies – en nog even haar vaste uitvalsbasis aan de Gerrit van der Veenstraat in het chique Oud-Zuid.

“Ik geloof in de liefde,” zegt ze zonder spoortje ironie. “Ik voel het in me: ontzettend veel liefde. Ik heb het gevoel dat ik andere mensen eraan moet herinneren hoeveel liefde er ook in hen zit. Ik word me er steeds bewuster van hoe leuk mensen eigenlijk zijn. Ik geloof dat er een veel mooiere wereld kan zijn dan die waarin we nu leven.”

Hoe en wat weet ze nog niet, maar dat er iets moet gebeuren staat voor haar vast: “Ik bedoel, één miljoen mensen slikken antidepressiva, 40 procent van de getrouwde stellen gaat scheiden en één op de twaalf kinderen in Nederland groeit op in armoede. Er is zoveel shit in de wereld.”

Daar mag best wat tegenover staan?

“Ik geloof dat het moment is aangebroken dat we ons realiseren hoe belangrijk het is om te delen, dat we het met ons allen moeten doen. Ik ziet het wel voor me: een poster waarop ik mensen op het hart druk dat ze veel leuker zijn dan ze denken. Zeg eens lieve dingen tegen jezelf. Hoe vaak kraken we onszelf in ons hoofd niet af? Hoe tof zou het zijn als we leren te zeggen: ik ben gewoon een leuk mens.”

Pinedo is, zo laat ze nooit na te benadrukken, een ervaringsdeskundige: iemand die praat over zaken die ze zelf aan den lijve heeft ondervonden en daaraan een zekere autoriteit

Ze schreef er al eens een boek over: **Aan alle gescheiden ouders**. Nu gevolgd door het zelfhulpboek **Je hoeft het niet alleen te doen**, dat ze maakte met pedagoog Sophie Mulder en psycholoog Demi Keppel, eveneens afkomstig uit gebroken gezinnen. Het staat vol met ervaringen van kinderen zelf en tips om de scheiding zo goed mogelijk door te komen. Een boek, zegt Pinedo, dat ze zelf goed had kunnen gebruiken als kind.

Haar ouders scheidden toen ze 3 was, nu 47 jaar geleden. Zonder die ervaring, zegt ze, was ze nooit aan Villa Pinedo begonnen.

Hoe heeft u de scheiding ervaren?

“Tjonge,” zegt ze. En na een lange stilte: “Ik vind dat een grote vraag.”

Laat ik dan vragen: heeft u het uw ouders kwalijk genomen?

“Vroeger wel.”

Wat nam u ze dan kwalijk?

“Nou, het is wel fijn als je ouders met elkaar praten.”

In het boek **Aan alle gescheiden ouders** schrijft ze: ‘Voor zover ik me kan heugen, heb ik nog nooit samen met mijn ouders aan tafel gezeten. Door de spanning die ik ervaar als zij in één ruimte zijn, heb ik mijn veertigste verjaardag zonder mijn ouders gevierd.’

En: ‘Ik kan me de diploma-uitreiking van de middelbare school nog precies herinneren. Mijn ouders waren er allebei. Bijzonder, want meestal waren ze niet met elkaar in dezelfde ruimte te krijgen. Ik was zenuwachtig. Ze zaten allebei aan een andere kant van de zaal. Nog voordat mijn naam werd omgeroepen, zat ik in de stress. Naar wie moest ik nou toe lopen met het papiertje in mijn hand? Als ik koos voor de een, wees ik de ander af. Tenminste, zo voelde ik dat.’

Bij de geboorte van haar kinderen hebben haar ouders elkaar niet gefeliciteerd.

“Ik ervaar nu geen spanning meer,” zegt Pinedo monter. “Omdat ik er klaar mee ben. Het is zoals het is. Wat ik wel boeiend vind: een paar jaar geleden dacht ik: het lijkt me gaaf om nog eens met mijn beide ouders en mijn twee zussen te gaan eten. Als het gezin dat we ooit waren.”

Onmogelijk?

“Het gaat nooit gebeuren.”

Dan bent u er dus niet klaar mee.

“Mijn moeder staat er wel voor open, maar mijn vader denk ik niet. Het is voor hem een afgesloten hoofdstuk. Ik heb hem mijn boek laten lezen. ‘Mooi,’ zegt hij dan.”

Dat was alles?

Ze wil het er eigenlijk niet te lang over hebben. “Ik wil mijn ouders niet beschadigen. Ik voel een ontzettende loyaliteit. Interessant, hè? Op 50-jarige leeftijd ben ik daar nog mee bezig. Ik wil nog steeds niet dat mijn vader zich vervelend voelt over wat ik over de scheiding zeg of dat mijn moeder zich daar vervelend over voelt.”

Zoals veel kinderen van gescheiden ouders?

“Als ze de scheiding samen zouden hebben opgepakt en het normaal hadden gevonden om elkaar te bellen als er iets was, dan zou er weinig aan de hand zijn. Hoe kan ik dat nou goed verwoorden? Als je niet op een goede manier je eigen scheiding verwerkt, geef je dat door aan je kinderen. Als ouders niet met elkaar praten en elkaar het liefst negeren, verdwijnt bij de kinderen de onbevangenheid. Het verlangen van elk kind is dat ouders op een relaxte manier met elkaar omgaan.”

“Wat ik ouders altijd meegeef, ook die van mij: het is nooit te laat.

excuses, maar ik zou willen dat mijn ouders tegen elkaar zeggen: laten we gewoon even vrede sluiten voordat we deze planeet verlaten. We zijn hartstikke verliefd geweest en hebben drie supermooie kinderen gekregen. Laten we het eens over die periode hebben, want die is er ook geweest.”

Denken mensen wel goed genoeg na voordat ze kinderen nemen?

“Ik denk dat het huwelijk en het ouderschap vooral heel erg worden geromantiseerd. Mooie jurken en schattige baby’tjes. Maar dan? Het is fucking ingewikkeld. Die slapeloze nachten en alles wat erbij komt kijken qua veranderingen in je eigen ontwikkeling. Ik ben gek op mijn kinderen, maar toen ik mijn eerste kreeg, dacht ik: waarom heeft niemand mij dit verteld? Ik ben er gewoon ingeluisd! Echt.”

Kinderen van gescheiden ouders scheiden zelf vaker.

“Ik ben niet gescheiden.”

Marsha Pinedo: "Ik ben gek op mijn kinderen, maar toen ik mijn eerste kreeg, dacht ik: waarom heeft niemand mij dit verteld?" BEELD RUUD JANSSEN

Bent u er bewust mee bezig?

P
Voorpagina

Editie

Net binnen

Zoeken

“Dat denk ik wel. We zijn nu dertig jaar bij elkaar. Ik vind het wel mooi hoe relatietherapeut Esther Perel het omschrijft: in elk huwelijk heb je meerdere huwelijken en elke keer moet je weer opnieuw de beslissing maken of je voor elkaar kiest. Wat dat betreft zou het mooi zijn om elke zeven jaar een ceremonie te organiseren: gaat we door met elkaar of niet?”

Een gevaarlijk moment.

“Je kunt op die manier de dingen ook voor zijn. Je kunt het nog ergens over hebben voor het te laat is. Ik geloof niet in perfecte huwelijken. Ik geloof het gewoon niet. Het leven rammelt nu eenmaal aan alle kanten.”

Hoe bent u erin geslaagd om het al dertig jaar vol te houden?

“Volhouden? Zo ervaar ik dat helemaal niet. Maar goed: ik ben heel erg met mezelf aan de slag gegaan. Ik reflecteer op hoe ik ben en hoe ik reageer in mijn relatie. En wat ik doe met mijn boosheid. Wat ook scheelt: ik heb een stabiele man, die me daarin de ruimte geeft, ook al vond hij dat in het begin spannend. Toen ik de opleiding kindertherapie ging doen, kwamen ook dingen tussen ons ter sprake. Als je daar niet mee bezig wilt zijn, is dat best lastig. Maar hij heeft het gedaan.”

Hij moest alleen eerst even leren over zichzelf te praten?

“En mij de ruimte te geven om te zijn wie ik ben. Ik hou ervan om de diepte in te duiken. Als je voor de ander dingen niet gaat doen, als je een deel van jezelf inlevert, gaat het mis. Dan wordt je huwelijk stilstaand water en gaat het stinken.”

En kun je beter scheiden?

“Weet je: ik ben niet tegen scheiden, alleen moet je je wel realiseren dat je jezelf meeneemt naar elke volgende relatie. Als je niet aan jezelf werkt, als je je trauma's niet verwerkt, gaat het zomaar weer mis. Dat lijkt me het ergste moment: dat je tegenover je volgende partner staat en dat je dan dezelfde dingen hoort als

In Nederland horen elk jaar 86.000 kinderen dat hun ouders gaan scheiden. “Anderhalf keer de Johan Cruijff Arena vol,” zegt Pinedo.

Sinds vijf jaar loopt bij stichting Villa Pinedo een buddyprogramma: jongeren tussen de 18 en 26 met gescheiden ouders die worden gekoppeld aan kinderen van ouders die zijn gescheiden of net aan het scheiden zijn. De gesprekken – het mag over alles gaan – lopen via de speciale MyBuddy-app, op kantoor lezen professionele begeleiders mee. Inmiddels zijn er door het hele land dagelijks 430 vrijwilligers actief. Toestemming van ouders is niet nodig om mee te doen, kinderen hoeven voor de dienst ook niet te betalen. “Het mooie is,” zegt Pinedo, “dat de kinderen die in het begin voor zichzelf een buddy zochten nu soms zelf buddy zijn. Het familiegevoel is hier groot.”

Wat zijn de meest gestelde vragen?

“Veel kinderen hebben het gevoel dat ze moeten kiezen tussen hun ouders, vooral als die niet met elkaar communiceren. Of ze hebben er moeite mee dat in korte tijd heel veel voor ze verandert. Verhuizen, een nieuwe school. Soms worden ze meteen voorgesteld aan de nieuwe partner van vader of moeder. Het is een snelkookpan.”

Merkt u een effect van de lockdown?

“Er melden zich meer kinderen aan, ook als buddy. Maar ik heb niet het idee dat er meer scheidingen zijn. Iedereen staat in de wachtstand. Wat je wel merkt is dat het lastig is voor kinderen als gescheiden ouders anders denken over corona. Dat de een heel makkelijk is en de ander erop staat dat het kind wordt getest als het weer van huis wisselt. Voor een kind is het heel verwarrend om in twee huizen totaal verschillende regels te hebben.”

Kinderen moeten minimaal tien zijn om zich bij u te melden.

“We zijn er niet heel streng in, hoor, maar een kind moet wel

niet een ouder op de achtergrond te pushen: ga nou een buddy nemen.”

Zodat ze zelf de problemen niet meer op hoeven te lossen?

“Zo werkt dat. Voordat ik met Villa Pinedo begon, ben ik tien jaar kindertherapeut geweest. Ik merkte dat veel ouders hun kinderen preventief steun gingen geven. Van: wij gaan scheiden, ga jij maar vast in therapie, hebben we dat tenminste gedekt. Met alle goede bedoelingen van die ouders natuurlijk, maar als een kind niet zelf voelt dat het behoefte heeft aan steun, werkt het helemaal niet.”

Kunt u beschrijven wat er in het hoofd van een kind gebeurt als het hoort dat de ouders gaan scheiden?

“Dat ligt er maar helemaal aan. Als er al jaren een oorlog woedt tussen de ouders is er vaak opluchting. Eindelijk zijn de ruzies voorbij. Maar er zijn ook scheidingen waarbij een van de ouders het niet aan heeft zien komen. Dan valt de mededeling als een bom in het gezin en komt er veel verdriet en boosheid bij kijken. Dan is het vaak zo dat een kind meteen in een loyaliteitsconflict komt: steun ik vader of steun ik moeder? De ene ouder is opgelucht, de ander weet niet wat hem of haar overkomt en moet veel huilen of is boos. Kinderen hebben de neiging om voor de zwakste ouder te kiezen.”

“Een kind hoort niet betrokken te worden. Een scheiding is iets tussen partners en heeft niks te maken met het ouderschap. Het is verwarrend als je als kind klem raakt tussen de conflicten van je ouders. ‘Je moeder is een hoer,’ ‘je vader is een lul’ – daar kun je als kind helemaal niets mee. Het is alleen heel, heel vermoeiend.”

Wat voor schade brengt dat toe aan kinderen?

“Tja, wat doet dat met je zelfbeeld? Op DNA-niveau besta je voor de helft uit je vader en voor de helft uit je moeder. Loyaliteit aan je ouders is ook loyaliteit aan jezelf. Op het moment dat dat wordt verstoord, wordt een kind heel alert. Minder onbevangen, altijd o

elkaar dat een kind omwille van de rust zegt: ik wil een van beiden een tijdje niet meer zien. Dat kan uiteindelijk leiden tot oudervervreemding.”

Wat zegt u tegen zo'n kind?

“Wij stimuleren altijd het contact met beide ouders. En we leggen uit dat ouders de partners van elkaar zijn en niet van jou. Als papa vreemd is gegaan, betekent dat nog niet dat hij jou heeft bedrogen. Dat moet je echt uitleggen, want soms raken de rollen van ouders en kinders zo in de knoop dat niet meer duidelijk is of de boosheid nu komt van het kind of van de ouder.”

Wat u zegt ligt nogal voor de hand.

“Ja.”

Waarom gaat het dan zo vaak mis?

“Omdat er in het leven voortdurend dingen misgaan. Wij herinneren ouders er bijvoorbeeld aan dat ze bij de overdracht van het kind de andere ouder even moeten aankijken. En even hallo moeten zeggen. Op het moment dat ouders elkaar negeren, doet dat heel veel met een kind. Dat hebben ze meteen in de gaten. Bij Villa Pinedo organiseren we workshops voor ouders, avonden waar twee jongeren van gescheiden ouders hun ervaringen delen. Dan zie je ze kijken: hallo zeggen tegen mijn ex-partner? Als je alleen maar aan het strijden bent, heb je je eigen kind niet meer zo helder op je netvlies staan.”

Zou een scheidingcursus voor ouders een idee zijn?

“Op die avonden van ons zie je ouders in elk geval aan de lippen van die jongeren hangen. Vaak wordt het emotioneel. Terwijl het over simpele dingen gaat. Een moeder die boos is op haar ex en een kind dat zegt: het is wel mijn vader. Dan kunnen ze opeens wel dank je wel zeggen als hij kleren voor de kinderen koopt.”

U stelde ooit voor een scheidingceremonie te introduceren.

“Om een soort symbool te hebben. Een afscheid van het partnerschap, zonder afstand te nemen van het ouderschap.”

"Op het moment dat ouders elkaar negeren, doet dat heel veel met een kind. Dat hebben ze

Bij de ernstige gevallen komt het daar natuurlijk nooit van.

“Ik moet dan altijd aan Nelson Mandela denken, die zijn gevangenisbewaarders vertelde wat er in hem omging.”

Niet in elke bedrogen echtgenoot schuilt een Nelson Mandela.

“Als we geen ruimte creëren, gebeurt er niks. Dan blijven we lekker tegenover elkaar staan in de rechtbank met ieder een eigen advocaat.”

Wordt u weleens boos op ouders?

“Er zit veel gekrenkt ego bij. Waarom zou ik daar boos over worden? Een echtscheiding krijg je dubbel en dwars in je gezicht. We maken van het huwelijk een mooie etalage, maar als het misgaat, ligt alles op straat. Er komt schaamte en schuld bij. Het moment dat iemand tegen je zegt dat hij je niet meer wil... Volgens mij is het de grootste angst van mensen dat ze worden afgewezen.”

“Zoals ik zei: ik ben niet tegen echtscheiding. Ik ben tegen valse romantiek. Veertig procent van de getrouwde stellen gaat scheiden en nog steeds zijn we verbaasd als het gebeurt. Dat is toch raar? Mensen moeten zich realiseren dat het partnerschap niet voor eeuwig is. Maar het ouderschap is dat wel. Laten we daar de nadruk op leggen. Het gaat mij er niet om dát mensen scheiden, maar hóé ze het doen.”

Villa Pinedo: Je hoeft het niet alleen te doen. Uitgeverij Lev., €20,99.**Marsha Pinedo**

23 maart 1971, Leiden

1983-1988

Hervormd Lyceum Zuid, havo

1989-1993

HBO-verpleegkunde, Hogeschool van Amsterdam

Voorpagina

Editie

Net binnen

Zoeken

Kindertherapie, Nederlandse Academie voor Psychotherapie

1995-2000

Rayonmanager Asta Medica

1998-2000

PR en fondsenwerving, Stichting Doe een Wens

2001-2011

Kindertherapeut en familiecoach

2011-heden

Oprichter en directeur Stichting Villa Pinedo

Marsha Pinedo woont met haar man Guy in Amstelveen en heeft drie kinderen: Noah (23), Dana (21) en Sam (13).

Dagelijkse nieuwsbrief

Elke dag het belangrijkste nieuws vanuit Amsterdam.

Inschrijven

ps

Voorpagina

Editie

Net binnen

Zoeken

Nieuws >

Gangster 'Haagse Reda' lijkt de hofstad voor de hoofdstad te hebben verruild. Wie is hij? [Plus](#)

Zaakwaarnemer Nathan van Kooperen van onder anderen Nouri en Bergwijn: 'Er is veel gebeurd, maar Ajax blijft Ajax' [Plus](#)

Jeugdig Ajax loopt aan tegen groeipijn [Plus](#)

'Anatomy of a Fall' grote winnaar bij de European Film Awards: vijf keer prijs

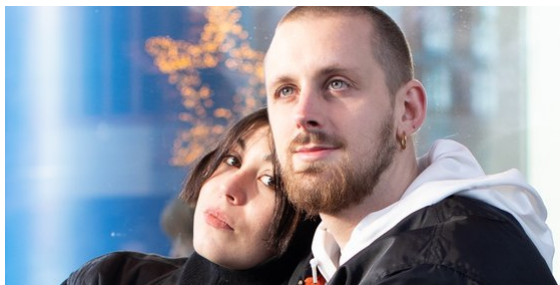

[Plus](#) [Straatstijl](#)

De stijl van Jamil: 'Mij werd altijd verteld dat ik te dik was voor strakke, blote kleding'

[Plus](#) [Joris Bijdendijk](#)

Van paté tot jambon cru: wat kan er op een charcuterieplank? Joris Bijdendijk tipt

[Plus](#) [Humans of Amsterdam](#)

'Na de clash zeiden we tegen elkaar: laten we dan maar samen hangen'

Best gelezen >

1 Fidan Ekiz wentelde zich bij Opi weldadig in haar eigen slachtofferschap [Plus](#)

2 Pakketjes raken zoek in trappenhuis en entreehallen: 'Ik werd door een buurvrouw beschuldigd van diefstal' [Plus](#)

Voorpagina

Editie

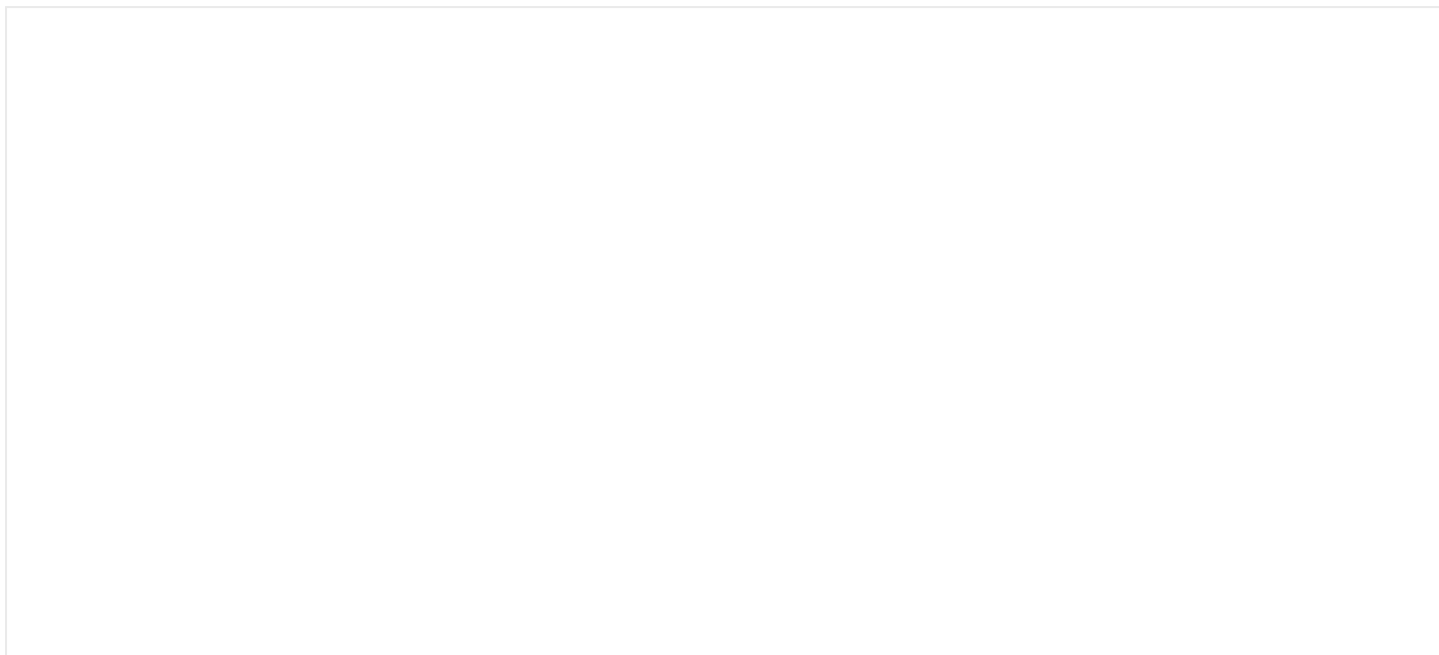

Net binnen

Zoeken

Meer PS >

Wilt u belangrijke informatie delen met Het Parool?

Tip hier onze journalisten

Algemeen

- Contact
- Privacystatement
- Abonnementsvoorwaarden
- Gebruiksvoorwaarden
- Cookiebeleid
- Privacy-instellingen
- Auteursrecht

Meer Parool

- Abonneren
- Nieuwsbrieven
- Digitale krant
- De Parool Shop

Service

- Klantenservice
- Krant niet bezorgd?
- Mijn omgeving
- Vakantieservice
- Adverteren
- Losse verkoop

Navigeer

- Archief

iOS apps

Facebook

Twitter

Op alle verhalen van Het Parool rust uiteraard copyright.

Wil je tekst overnemen of een video(fragment), foto of illustratie gebruiken, mail dan naar

copyright@parool.nl.

© 2023 DPG Media B.V. - alle rechten voorbehouden

Voorpagina

Editie

Net binnen

Zoeken